

L'assumpte del mail és «Ajuda'ns, sisplau» i el firma **Nuria Barroso**, propietària d'un bar de davant de la plaça d'André Malraux. Quan la veig, em diu que la d'André Malraux ja no és ni plaça i ni tan sols és el parc on ella jugava fa 30 anys. Ara és un solar envoltat de tanques, ple de llaunes, de brossa. La **Nuria** diu que el que més «mal» li fa és el que ja no hi és: no hi ha ningú. «Vam aguantar els cinc anys d'obres perquè pensàvem que seria una millora». Explica que la noia de la botiga de llaminadures va tancar i que, aquesta setmana, la propietària d'un bar es va posar a plorar: va agafar el local perquè el 2010 la plaça havia de ser «el que havia sigut sempre».

Vaig arribar dimarts a aquell tros del carrer de Ribes i, en segons, va córrer la veu entre els veïns. Des de Nadal, quan se'n va anar els últims operaris que van construir el macrovestíbul que connecta Renfe i metro a Arc de Triomf, els veïns estan que no saben si els tornaran la plaça o si aquell solar sempre serà «l'abocador de la zona», «el pixador de Barcelona» o el lloc on les rates – «n'hi ha hagut sempre, però abans trucàvem a l'ajuntament», diu un

A PEU
DE CARRER

CATALINA
Gayà

El solar que abans era una plaça de l'Eixample

ALFREDO CASAS

►► La plaça d'André Malraux, des d'un edifici del carrer de Ribes, ahir.

veí- es desplacen d'arbre en arbre. La mare de la **Nuria** es queda al darrere de la barra. És on ha estat tota la vida i la **Nuria**, amb davantal posat, va parant els veïns perquè jo entenguí que el missatge que va enviar no és només per salvar el seu negoci i el d'**Àngela** i el de **Li**; és perquè els «afecta a tots».

Bernarda, 91 anys, tot i que, coqueta, primer digui 90, se'n va amb les amigues al passeig de Sant Joan: abans anaven a la plaça. «Hi havia nens, taules de ping-pong i unes cistelles de bàsquet», diu un veí.

Miguel García obre la porta de la gestoria que regenta des de fa 41 anys. Les finestres donen a la plaça. Explica que el pitjor està per arribar: quan algú decideixi «acampar-hi». **Nuria** se l'escolta: «No entenem per què no ens diuen què faran. Si traguessin la reixa i netegessin, ja hi hauria un canvi. La crisi no impedeix que netegin», diu.

La **Nuria** em porta a un racó de la tanca. Hi ha un senyor que hi dorm, ens convida a seure. Ens enfilem a un banc: «Veus la brutícia».

La memòria de la plaça està en els veïns; també, les obres. Tots recorden com van traslladar uns arbres. Són, diuen, a l'estació del Nord.

Els van dir que tornarien. Un veí li ha prestat a la **Nuria** una revista en què s'assegura que «la plaça d'André Malraux millorarà l'accessibilitat» i que els veïns «participaran» en el procés. L'home té 91 anys i guarda la publicació des del maig del 2008.

Un veí que baixa les escombraries diu que amb la crisi no faran «res». No es queixa; només constata. Ahir al matí, **Nuria Barroso** m'enviava un altre mail.

La plaça d'André Malraux és ara un espai envoltat de tanques i ple de llaunes de cervesa

M'havia dit que molts veïns havien demanat explicacions i que aquestes sempre eren diferents. Ahir va trobar que **Alberto López**, un veí de la zona, guarda el missatge que li va enviar el Departament de Territori i Sostenibilitat l'11 de gener d'aquest any. Li van respondre que les obres començaran en els «pròxims mesos». ≡

cgaya@elperiodico.com